

la veu de Benicarló

NIT EN VETLA

40 alumnes de l'Escola d'Estiu han visitat l'Ajuntament

MASSIVA NIT EN VETLA

text REDACCIÓ

Benicarló troba la proposta Cultural-Comercial perfecta per a la ciutat

Eren les vuit de la vesprada del divendres 12 de juliol i Benicarló, lluny de baixar el ritme de la seua vida comercial el va anar accelerant. Poques persianes baixades en el centre de la ciutat. Comerciants, benicarlandos i turistes es van bolcar en la celebració de la primera Nit en Vetlla, organitzada per la regidoria de Cultura per a revitalitzar la vida cultural del municipi. I a la vista dels resultats, ho van aconseguir. El centre de la ciutat es va col·lapsar per la gran quantitat de públic que es va acostar per a gaudir de les nombroses activitats organitzades en la zona per als vianants. Més gent, segons les apreciacions generals, que a festes d'Agost. Ni una agulla cabia pel carrer Major ben entrada la matinada. Els concerts a l'aire lliure van ser la tònica dominant per anar obrint boca. L'ambientació, va córrer a càrrec dels propis comerciants, que van decorar els seus aparadors i les portes dels seus establiments. En total, es calcula que va haver més de 170 establiments oberts en més de 20 carrers de la ciutat, on van treballar al voltant de 500 persones. En molts d'ells era possible gaudir de suculents descomptes, dirigits a incentivar el consum.

Cultura en majúscules

Punt d'atenció va ser també el Mucbe, on es van concentrar una part de les activitats culturals. Així, la visita guiada a l'edifici, antic convent de franciscans, va tenir gran acollida de públic. El Grup de Ball La Sotà, per la seua banda, va oferir una xicoteta mostra de balls tradicionals valencians. Un concert d'arpa, espectacles de teatre de carrer, exposicions, projeccions de pel·lícules o l'estudi improvisat de fotografies antigues, centraven també l'atenció de les moltíssimes persones que van omplir els carrers de Benicarló.

L'artista Irene Furió va ser l'encarregada de pintar en directe una façana, mentre que l'estudi fotogràfic J. Roda & La Pepa, va proposar un viatge al passat a través de la fotografia. En un set amb un escriptori antic, un mapa del món de fons i vestuari divers, qui ho va desitjar es va fer una foto a l'estil de les que antigament es feien en les escoles. Però l'acte que més públic va concentrar va ser el concert protagonitzat per 40 músics dirigits pel compositor Juanjo Villarroya. Situat davant de la façana de l'Ajuntament, el director es va encarregar de donar forma sonora a la partitura que havia compost en exclusiva per a la Nit en Vetlla. La composició va combinar el minimalisme dels instruments de vent amb la contundència sonora que van proporcionar els membres del Grup de Bombs i Tabals de Benicarló. També, des de diferents balconades de la façana

ve de la pàgina anterior

de l'ajuntament, el grup de metalls de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló juntament amb el Quintet de Metalls V-Brass i solistes del nivell del trompetista Marcos Celma i la pianista Inés Borrás. En total, la Nit en Vetla es va saldar amb 14 actuacions i propostes culturals que van sumar més de 140 persones involucrades. Tot un encert d'organització, que ha suposat un gran impuls per a l'activitat cultural i econòmica de la ciutat.

El balanç oficial

Èxit total. Amb aquestes paraules han definit les regidores de Cultura i de Comerç, Nieves Eugenio i María Ortiz, la participació de públic durant la Nit en Vetla el passat divendres a Benicarló. Més de 8.000 persones van omplir els carrers de la ciutat durant les sis hores en què es van dur a terme els espectacles culturals programats, especialment durant el concert que va tindre lloc a la façana de l'Ajuntament a càrrec de 40 músics dirigits per Juanjo Villarroya.

També el set de fotografies antigues de Javier Roda & La Pepa va quedar desbordat per la gran quantitat de persones que van acudir a fer-se la foto, a la visita guiada a la presó no hi cabia ningú més, i els espectacles de teatre de carrer van aplegar centenars i centenars d'espectadors. Molta expectació va generar també la pintura mural del carrer Major, així com les portes obertes al Mucbe i l'Edifici Gòtic. Al Mercat de Benicarló, la resposta del públic també va ser notable.

El treball de difusió de la proposta

La proposta de la Nit en Vetla es va treballar tant des dels canals habituals de promoció, distribució de díptics i cartells, punts d'informació turística, informació en mitjans de comunicació) com a través de les xarxes socials de l'Ajuntament, que han jugat un paper essencial en l'èxit de la convocatòria. La publicació diària de novetats referides a la Nit en Vetla, així com la publicació de vídeos, tingueren una gran acollida per part dels seguidors del Facebook i Twitter de l'Ajuntament.

Pel que fa als establiments comercials, els propietaris han fet un balanç absolutament positiu d'aquesta iniciativa. Les terrasses de les cafeteries del centre de la ciutat van estar plenes fins a les dos de la matinada, mentre que les botigues van haver de buscar reforços per atendre tots els clients.

De cara a l'any que ve, tant la regidora de Cultura, Nieves Eugenio, com la de Comerç, María Ortiz, han confirmat que tornarà a programar-se la Nit en Vetla, amb noves propostes i activitats. I és que com va dir algú, "per fi una proposta que ens trau de casa massivament... com si foren Festes d'agost".

TRES SETMANES SENSE PATI

text i foto NATÀLIA SANZ

Esta setmana es va reobrir la sala d'estar i el pati del Centre Geriàtric Municipal de Benicarló. Finalment, han estat tres les setmanes que els usuaris no han pogut utilitzar aquestes dues instal·lacions per culpa del retard del perit que havia de valorar els danys ocasionats pel monumental arbre del pati que va caure el passat 22 de juny. L'espècimen de ficus va ocasionar diversos desperfectes en la planta baixa i la primera planta de l'edifici, on es van trencar diverses finestres. Una d'elles va ser la de la sala d'estar, que els usuaris no han pogut gaudir al no poder encendre l'aire condicionat.

Els fets els ha denunciat el grup municipal socialista, en boca de l'edil Filo Agut. La socialista va lamentar ahir "la lentitud en la resolució dels tràmits posteriors a la caiguda de l'arbre", que han deixat tres setmanes als usuaris del centre sense possibilitat d'eixir al jardí i sense poder gaudir de l'aire condicionat en la sala d'estar. "No pot ser que urbanisme ja tinguera l'informe tècnic redactat i hem esperat tants dies a l'asseguradora. Es tracta de gent major i a la sala d'estar no

es podia ni estar amb la calor dels últims dies", va lamentar Agut. La socialista va dir no entendre que els tràmits s'hagen allargat durant tant temps i va acusar l'equip de govern d'aquesta situació. Agut va sostenir que "haurien hagut d'estar damunt de l'asseguradora perquè agilitara la valoració dels danys causats per l'incident". Així, va recordar que després de la caiguda de l'arbre que va precisar de la intervenció d'una unitat dels bombers i una patrulla de la policia local per a acordonar i netejar la zona afectada, "es van fer fotos, pel que la brigada haguera pogut retirar l'arbre".

S'amplia el servei de trasllat dels turistes que arriben en tren

text REDACCIÓ

Els turistes que arriben a Benicarló amb els trens Intercity i Talgo també disfrutaran del servei de trasllat des de l'estació fins a l'hotel i a la inversa. El trasllat dels passatgers de l'Alvia s'ampliarà fins al 13 d'octubre.

El Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola ha decidit ampliar el servei de trasllat en autobús dels passatgers que arriben en tren a l'estació de Benicarló-Peníscola per tal de facilitar la mobilitat dels turistes que vénen a passar uns dies qualsevol dels dos municipis. En primer lloc, el servei de trasllat dels passatgers del tren Alvia Madrid-Benicarló s'ha ampliat fins al 13 d'octubre (en principi estava contractat fins al 24 de setembre). Aquest servei inclou el trasllat en autobús dos vegades al dia des de l'estació fins a l'hotel de destinació i dos vegades des de l'hotel fins a l'estació.

A més, s'han incorporat dos tres més al servei: l'Intercity Madrid-Benicarló (entre els dies 1 d'agost i 13 d'octubre) i el Talgo Montpeller-Cartagena (de l'1 al 31 d'agost). En els dos casos el servei inclou el trasllat en autobús dos vegades al dia des de l'estació fins a l'hotel de destinació i dos vegades des de l'hotel fins a l'estació.

FESTES POPULARS D'ACTES

text i fotos NATÀLIA SANZ

275 actes ompliran els carrers de Benicarló durant la celebració de les Festes Patronals, que es realitzaran entre el 17 i el 25 d'agost.

La ciutat ja ha iniciat el compte arrere i amb ella, s'accelera el treball de la nombrosa Comissió de Festes, que aquests dies ultima detalls. Álvaro París, regidor de Festes, va destacar que "enguany s'aposta per la combinació d'actes tradicionals amb altres més nous, amb l'objectiu de donar-los un caràcter més popular". Així, tota la ciutat es veurà immersa en una voràgine festiva de la qual participaran "la major part de les entitats de la ciutat". José Cabrera, president de l'organisme, va desvetllar que "tenim el mateix pressupost en diners que l'any passat, però en realitat és menor". Cabrera va recordar que la pujada de l'IVA "ens ha fet barallar els pressupostos i els preus fins al cèntim, per a poder donar al poble unes festes com a mínim iguals que les de l'any passat". En favor de la comissió benicarlanda està el fet, "que treballem pagant prompte, i són poques les poblacions que poden pagar tan aviat com Benicarló, per això ens han respectat els preus".

Així les coses, l'organisme ha treballat de ferm per a integrar nous actes que donen més vida al programa de festes. Així, en l'apartat d'espectacles, torna l'aposta pel teatre en el carrer, que tanta acollida popular va tenir fa uns anys. Paco Medinilla, responsable de l'àrea, va anunciar també la recreació d'una batalla de la Segona Guerra Mundial, a càrrec de l'Associació Normandia 101, recentment constituïda a Benicarló. La volta solidària festiva que organitza l'Associació de Lluita Contra el Càncer, buscarà "donar-se a conèixer en la nostra ciutat". La Fira Alternativa, la Volta a Peu o el Mercat Medieval segueixen amb força en el programa de festes. El regidor de Festes, per la seua banda, va explicar que els actes del dia del Patró, Sant Bertomeu, se celebraran a la tarda, a causa de les elevades temperatures patides en anys anteriors, quan es realitzaven al matí. Fins i tot la mascletà es dispararà a última hora de la vesprada, al finalitzar la processó. En l'apartat taurí, es va anunciar la celebració dos *encierros* infantils i un concurs de retalladors en aquesta categoria amb diversos premis. L'últim dia de festejos, el divendres 23, es realitzarà un *encierro* de 6 bous cerrils que a la nit seran embolats pels participants en el concurs d'emboladors. En l'esdeveniment està previst que participen els campions d'Espanya, procedents d'Alcanar.

PLATGES EN PERFECTE ESTAT

text NATÀLIA SANZ

Començada ja la temporada estiuenca, els turistes omplen cada dia les platges de Benicarló. Enguany, com ja es va fer el passat any, la Brigada de Serveis Municipals s'encarregarà de la neteja i manteniment de les platges, mentre que Creu Roja serà la responsable de la vigilància de les platges fins al final de la temporada, el 30 de setembre. L'entitat compta amb 10 operaris que cada dia controlen les zones de bany i disposa també de dues embarcacions de rescat i una ambulància. Els serveis de neteja i vigilància estaran complementats pel punt d'informació turística que ha començat a funcionar en la platja del Morrongo, on els veïns i visitants poden trobar informació sobre qualsevol de les activitats que tenen lloc a la platja i a la ciutat. Una de les novetats de la present temporada és la distribució de cendrers entre els fumadors que acudeixen a la platja, amb l'objectiu de controlar la proliferació de burilles en l'arena.

En concret, entre Benicarló i Peníscola es repartiran 8.000 unitats, que s'han finançat a través del Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola: producte nàutic. La regidora de

Turisme, María Ortiz, acompanyada dels responsables de Creu Roja i de la Brigada de Serveis Municipals, ha fet un balanç absolutament positiu de l'inici de la temporada i ha agraït el treball fet tant pel departament de Turisme com pels operaris de la Brigada. Les platges de Benicarló, que compten amb 2 banderes blaves (el Morrongo i la Caracola) se sotmetran el pròxim 22 de juliol a les auditories per a obtenir les certificacions ISO.

TINDREM ACCESOS, QUAN ACABEN LA N340

text i foto NATÀLIA SANZ

Carreteres ha acceptat el Pla Especial redactat per l'ajuntament de Benicarló per a donar solució als accessos al centre comercial. Així ho va anunciar l'edil d'Urbanisme, Pedro López, que va recordar que "les obres aniran a càrrec de l'empresa que gestiona el centre", i que aquestes s'iniciaran "quan s'inaugure el desdoblament". Serà en aqueix moment quan el consistori presentarà el projecte definitiu i podran donar començament les obres. Finalitzarà també un llarg periple de papers per despatxos oficials, d'anades i vingudes a la demarcació de Carreteres per a trobar la millor solució i, sobretot, del sofriment dels conductors a l'hora d'accedir a les instal·lacions comercials. I és que des que en el 2003 el centre obrí les seues portes, els accessos al centre es realitzen des de camins provisionals, que no estan dins de les normatives de Carreteres. El projecte ara acceptat contempla que els accessos s'executen entre els termes municipals de Benicarló i Peníscola.

Un dels problemes dels accessos, l'existència de la N340 al seu costat, està a punt de solucionar-se.

Al llarg d'aquesta pasada setmana s'ha realitzat l'aixecament de les actes d'ocupació de les 66 finques afectades pel traçat de la nova N-340. Aquest tràmit s'ha hagut de repetir a causa de la modificació del projecte per part del Ministeri de Foment. "Hi ha un canvi en el traçat inicial, perquè es van acceptar al·legacions presentades sobre la base de la pròpia experiència dels afectats. En la seua major part obeïen a problemes de vessament, per a evitar inundacions" sobretot en un tram molt complicat per l'acumulació que es produeix d'aigües de pluja. Però també "s'ha canviat per afeccions a entrades de camins, que han obligat a desplaçar ponts", va explicar López. Els 66 propietaris afectats han estat informats dels metres quadrats de terreny que es veuran afectats i del valor de l'expropiació. L'ocupació es portarà a terme de manera urgent, ja que les obres estan declarades d'urgència pel ministeri de Foment, amb la qual cosa haurien d'estar acabades abans de 2015.

BENICARLÓ I SAINT POL DE LÉON, GERMANADES PER LA CARXOFA

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló ha signat el segon agermanament amb una ciutat gràcies a la carxofa. La localitat bretona de Saint-Pol-de-Léon és des de dissabte passat germana de Benicarló, com des de fa anys ho és la italiana de Ladíspoli. En ambdós casos, el nexa d'unió és el cultiu de les carxofes. Aprofitant la celebració de la festa dedicada a l'hortalissa en Saint Pol, una delegació benicarlanda es va traslladar a Bretanya per a fer efectiu l'agermanament, que ja es va signar a Benicarló el passat mes de gener. Va ser durant la visita que els francesos van efectuar per a conèixer la festa benicarlanda. La delegació oficial encapçalada per l'alcalde, Marcelino Domingo, va assistir, a més, a diverses reunions de treball relacionades amb la producció i comercialització de productes agrícoles o la visita a la Cooperativa Sica, una de les més potents de França, i a l'Institut d'Investigació Agrària per a tractar aspectes

relacionats amb la investigació i el desenvolupament agrícola. I és que Saint Pol té més d'un centenar d'explotacions agrícoles, dedicades en la seua major part al cultiu de les carxofes.

De fet, l'agricultura és un dels puntales de l'economia d'aquesta ciutat bretona de 7.400 habitants. Coneguda com la capital francesa de la carxofa, produeix 50 milions de quilos d'aquesta verdura cada any i concentra el 90% de la producció de coliflor de tota França. A més, compta amb una potent cooperativa que dona treball a més de 10.000 persones. Aquesta és la quarta visita que Benicarló realitza a Saint-Pol-de-Léon, i amb la delegació oficial també viatjaven els regidors d'Agricultura, Eduardo Arín, de Promoció Econòmica, Juan Manuel Urquizu, de Festes, Álvaro París, i representants de la Cooperativa Agrícola Benihort i del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló. A més, membres del grup municipal socialista es van sumar a la trobada.

Estiu musical a l'Escola de la Banda

text i foto REDACCIÓ

Amb l'arribada dels mesos d'estiu tot i que l'activitat formativa ja ha finalitzat, els alumnes de l'Escola de Música de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" han desenvolupat una frenètica programació de caire estiuenc.

El tret de sortida venia donat pels alumnes de d'Iniciació i Llenguatge Musical sota la supervisió dels seus professors amb el Festival Fi de Curs que va tindre lloc a l'Auditori Municipal on es va interpretar per primera vegada una cantata anomenada "El llop i les cinc cabretes" basada en el conte popular conegut per tots.

La plaça Sant Joan de Benicarló ha estat l'escenari escollit per a gaudir de bona música al carrer. Al llarg d'aquestes últimes setmanes han estat nombroses les actuacions per part de més d'un centenar d'alumnes que cursen les diferents especialitats instrumentals: de vent fusta, vent metall, percussió i corda. Les seues actuacions al carrer han comptat amb un públic entregat que ha recompensat als joves aprenents i als seus professors amb multitud d'aplaudiments.

Per a finalitzar amb aquesta refrescant programació i com ja va sent tot un esdeveniment musical dintre l'Escola, va tenir lloc la Rua pels carrers més cèntrics de la població. Aquest acte consisteix en dur a terme un passacarrer on en diferents punts emblemàtics de la localitat com la plaça Sant Joan o la plaça de Sant Bertomeu... es van incorporant les diferents seccions instrumentals fins completar la formació pròpia d'una banda de música, cal dir que els joves músics van estar acompanyats d'un considerable nombre d'espectadors que es van sumar a aquest passeig musical.

Moments d'estiu (i 2)

Fronteres

text JOAN HERAS

Els matins dels diumenges de juliol tenen un gust especial de dies de transició, com de punt intermedi entre la quietud pròpia dels matins de diumenge de tot l'any i aquella quietud dilatada, espessa, com de rellotge aturat en un punt ple de calor, dels matins dels diumenges d'agost. Repasses els episodis que t'ha ofert aquesta ja calorosa nit d'estiu en l'escenari sonor -és el preu gratuït que cal pagar perquè una mica de fresca entri per la finestra oberta- dels bancs de la placeta de davant de casa: un grupet d'adolescents cridaners, la conversa serena d'una parella que per crear ambient han posat música al mòbil en un volum potser massa alt per l'hora i una baralla sentimental breu però intensa que s'ha perdut carrer enllà cap a una resolució inevitablement traumàtica. Hi has trobat a faltar el grup que es troben en aquest punt puntualment cada matinada de diumenge -si no plou a bots i barrals- a dos quarts de set per encetar -et sembla- una bona caminada.

¡Mentre et prepares el cafè, poses ben fluixeta la ràdio de la cuina i constates que l'ambient té poc gust de vacances. Damunt un escenari de conflictes i lluites pren força la notícia sobre uns missatges de mòbil entrecruats entre un personatge que de moment continua a la presó amb un altre personatge que continua -no se sap si per massa temps- com a president d'un govern ferit de mort per les pròpies actuacions i legitimacions que no l'honoren gaire. Tot massa calorós, és cert, però no tranquil, serè, sense pressa. Una sintonia marca l'inici de les informacions esportives que per a tu només són un xiuxiueig monòton i sense interès. Després del butlletí informatiu entra una melodia suau d'un violí que convida, de seguida, a un piano a fer petar la xerrada durant uns minuts sobre la vida, sobre l'estiu, sobre el dolor que omple els dies de tanta gent a tants llocs del món, sobre aquesta quietud d'ara. Una sonata de Beethoven, probablement, que lentament es va fonent amb la llum

que omple el celobert i que sembla que, empesa per una mà invisible, s'escampa pel silenci que dibuixa aquest instant de matí de diumenge de juliol i comença a pujar, com si cada nota del violí i del piano s'enfilés per una escala invisible per trencar els límits del celobert i esdevenir una mena d'ocell Elemental que busca trobar el seu lloc, un sentit concret i palpable, al seu propi ser, a la vida, a aquest precís moment. No et costa gens imaginar una de les escales de Joan Miró suspesa al celobert, enteranyinada amb unes notes senzilles que representen aquesta sonata bellíssima que van construir aquest violí i aquest piano. Escala amunt, camí de l'evasió, celobert enllà, hi ha ocells i llunes i sols i constel·lacions pintades amb colors clars i traç aparentment senzill. Perquè l'escala reposa sense tocar ben bé en cap superfície precisa d'aquest món on els excrements s'apilen, on ampolles trencades parlen del terror de les bombes, on un tros de pa i una poma amb una forquilla clavada ens parlen de la misèria i de la violència que s'escampa per tot arreu. Penses en les notes que s'enreden entre els graons d'una escala que porta al record d'un poble, de la gent que treballa obstinadament la terra, d'uns aliments bàsics i necessaris, d'un paisatge on és tan important la masia com el caragolet que passeja tranquil·lament per l'era. I és que aquesta escala et porta als records de la teva primera visita a la Fundació Miró de Barcelona, potser un diumenge de juliol com aquest però dels teus ara ja tan llunyans primers anys d'adolescència: aquells colors vius, aquelles dones volgudament desproporcionades i esquemàtiques i, sobretot, aquelles simples línies que omplien tres immensos murals i que no sabies què et deien però que vas intuir que deien molt.

Deixes la tassa buida a l'aigüera. A poc a poc l'escala i totes les imatges que t'ha evocat s'esvaeixen. Només el violí i el piano segueixen omplint de bellesa la quietud d'aquest celobert de diumenge de juliol. El temps batega, al compàs de la sonata, lentament, suaument. Mandrosament el matí avança.

EDITORIAL

893

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Cultura i comerç

La proposta ideal. No sabem si ha estat inspiració divina de les regidories de cultura i comerç, de les seues regidores, dels tècnics o de qui ha estat... però cal llevar-se el barret davant l'encert de la proposta.

La Nit en Vetla, sens dubte, ha estat un èxit tant cultural com comercialment que podria servir de punt d'arrencada per al malmés teixit comercial de la ciutat i, alhora, reviscolar culturalment la ciutat que des que l'ajuntament ha deixat de fer els seus deures de patrocini principal del gran teixit associatiu de la ciutat, havia decaïgut excessivament.

És cert que no tot pot dependre de les subvencions del nostre ens local però també és ben cert que aquesta iniciativa cultural i privada ha estat, fins ara, la que li havia fet la seua feina sense demanar res a canvi. Tal volta una mica de reconeixement no estaria de més.

I per fi sembla que es fiquen d'acord diverses àrees, ajuntament, entitats, comerciants per a fer una cosa innovadora, almenys ací, que sembla ha sortit més que bé i que ha tingut una molt bona acceptació, tant entre comerciants com entre el públic en general que ha gaudit d'ella.

Així, veure els comerços oberts fins a la matinada, sortint al propi carrer a oferir els seus productes, i la gent passejant gaudint de la ciutat ja siga regirant les botigues, o asseguts a la fresca en una cafeteria, o escoltant un concert o visionant una exposició en algun dels centres culturals de la

ciutat, és un luxe que no ens podem permetre perdre de cap de les maneres. Em trobat un guspira de llum en aquesta foscor que ens inundava i cal aprofitar-la. Això vol dir que amb iniciativa, idees clares, suport institucional i moltes, moltes ganes de treballar, ens em podrem sortir tots.

Ara cal reflexionar sobre el que s'ha aconseguit, esmenar errades, que també les hi ha hagut i, sobretot, ampliar-ho a més sectors de la ciutat que estan deprimits i que no tenen la tirada del centre. Aleshores veure'm el seu abast real i si ha estat només una nit en vetla... d'estiu.

De tota manera, cal felicitar-se per aquesta iniciativa. Aquest és el camí.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a les regidories que van fer possible aquest primera "nit en vetla". Tota proposta cultural que, a més, siga capaç de revitalitzar el fràgil teixit comercial de la ciutat cal que siga aplaudida. Ens alegrem que haja funcionat. Ara cal que no decaiga i aprofitar l'oportunitat. Enhorabona!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Una de carxofes"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Cuentos ejemplares

Els tafaners tenim entès que el codi de la circulació és per a tots igual... o això pensàvem fins que vam veure, i escoltar després, que no, que la policia sembla que té drets adquirits. Però, bé, al que anàvem, resulta que l'altre dia allí que estava un tafaner assegut a un banquet de l'avinguda del Marqués de Benicarló, gaudint de la bona vista de la mar, bé la poqueta que es veu, i mirant cap a un costat veu un ciclista que tranquil·lament anava passejant cap a ell... per damunt la vorera. Curiosament, al girar la vista cap a l'altra cantonada, va i veu a un parell de ciclistes que també anaven per damunt de la vorera, estos d'uniforme: els vigilants de la platja benicarlandos. Una estampa curiosa, si més no, atès que la parella de vigilants li donen "el alto", al solitari ciclista... per indicar-li que per allí no podia circular!!!! Com era d'esperar, i atenent les seues facultats intrínseques, la policia va traure el seu talonari de receptes particulars i li va encolomar al ciclista solitari una multa per circular per una zona destinada als vianants. Osti tu, l'eficiència és la mare de la ciència, que diu la dita, però... qui vigila el vigilant? I és que, al parar l'orella més atentament, el tafaner en qüestió va escoltar, quan el ciclista els va indicar, amablement, que ells anaven també per on no tocava i qui els multaria a ells per la mateixa infracció la resposta va ser... que ells podien anar per on volgueren, que per això eren la policia. Alça, esta sí que és bona! Poden defraudar els funcionaris d'Hisenda? Tenen butla per traficar amb estupefaents els qui n'han de perseguir la distribució il·legal? Poden pixar la tassa del vàter els encarregats de la neteja? És un món estrany este en què qui fa complir les normes té permís per aplicar-les en el seu benefici... Ja ho veiem a la tele, no?

text LA COLLA DE TAFANERS

Cuentos ejemplares 2

I si els de la bicicleta poden anar per on els dóna la gana... què n'hem de dir, dels seus germans motoritzats? Els hem vist aparcats pels llocs més inversemblants però n'hi ha un que destaca per damunt de tots els altres: la plaça de la Constitució! No sabem si deu ser per reafirmar la seua constitució particular o pel fet que com cada dimecres han de controlar els dimecres, amb el seus vehicles-parada pul·lulant per la plaça en qüestió, però allí que els trobem cada dos per tres aparcats damunt la plaça, davant del banc de Sabadell, exhibint múscul, controlant que ningú faça infraccions. Sembla ser que pujar la vorera trepitjant el pas de vianants i utilitzar la rampa dels minusvàlids, obstaculitzant-la, no deu ser susceptible de multa. O no deu ser infracció? O només per a alguns? I és que quin exemple donen aquesta colla de municipals! Tot açò, que se suma als comportament modèlics que anem veient entre partits, polítics i empresaris, contribueix molt i molt a augmentar la consideració, la confiança i el respecte de la ciutadania per l'estat i els seus representants, sí. Ningú no ho dubta.

Tanques dins la nit

El títol bé podria ser el d'una cançó de *The Doors* o dels *Deep Purple* però no és això, companys.

Mireu, ja posats amb els municipals, més d'un deu pensar si els tafaners tenim una fixació amb aquest cos, però va errat, simplement constatem uns fets comprovats. Com que la passada setmana vam veure que això de la nit en vetla, segons en quins llocs, va ser una autèntica curiositat mediàtica. Sobretot amb les espelmes que hi havia decorant les botigues que van obrir al carrer. Això sí, a algú, no sabem si la policia o la brigada, se li va oblidar que l'acte en qüestió acabava a les dotze de la nit i que els carrers que havien tallat, com el del Joan Carles I, calia obrir-los després. I així, era la una i mitja de la matinada i a l'embocadura de la plaça dels Peixets, hi romanien unes precioses tanques *per saecula saeculorum* entorpint el trànsit que pretenia accedir al susdit carrer. No sabem fins quina hora van estar atès que cansats ens vam anar a dormir. Potser se n'havien anat tots a dormir igual que nosaltres i encara no havia entrat el torn següent? Qui havia de retirar els entrebancs la brigada o els municipals? Es tracta de no pagar hores de nit als treballadors municipals? No cola l'excusa de la neteja, el carrer estava estranyament impol·lut.

Reportatge il·lustrat

Com que últimament les xarxes socials fan el paper de les revistes del cor però surten molt més barates (més encara si et paguen la connexió com a despesa del càrrec), n'hi ha molts que hauríem de rebre un parell de cursets sobre la gestió de les imatges o sobre el perfil que hi projecten. És així que on esperem trobar documents d'espesses reunions de treball i imatges dels nostres representants suant la cansalà mentre miren de fer forat al mercat exterior per als productes d'ací, ens sorprenen imatges de gent relaxada i plàcidament jugant al golf, prenent el sol o de tapes pels carrers de Brussel·les. Com una

ve de la p gina anterior

colla d'amics que se n'han anat de viatge sense les dones. Això és, ratlla amunt ratlla avall, el que hem pogut auscultar del viatge de Marce i un seguici de representants de l'Ajuntament a les terres carxoferes de la Bretanya. Veieu el reportatge extret del facebook i guardeu per després els comentaris.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, tempta la pilota abans de llançar sobre la gespa de Saint Paul de Leon (carxofers com ací). Remarquem la gepa, el camal i les cametes pelades després dels llargs mesos d'hivern. Un alcalde polifacètic que igual branda la vara de comandament que el pal de ferro en pro de la difusió de la carxofa benicarlanda.

En una altra instantània veiem els dos regidors benicarlandos que han acompanyat el batlle, Arín i Urquizu, posant amb els homòlegs bretons davant d'un estany que segurament acabaven de superar amb les pilotes. Ací els lectors sabreu reconèixer dos posats intrínsecament benicarlandos: en el cas d'Arín, en tindreu prou si imagineu l'aixada en el lloc del pal de golf, contempleu l'actitud de repòs, el peu dret avançat, les mànegues arromangades, les mans descansades sobre el mànec, de qui porta un matí regant i ara veu

com l'aigua corre franca entre els solcs... l'instant següent és el de tirar mà a la butxaca i traure'n el tabaquet però no hi han penjat la foto. Ara mireu Juanma com aparta la cara de la càmera, com dient "Això me la bufa... A vore si agarro una mica de sol, si no en tornar em diran que estic blanquinos." L'altra opció és que de sobte li haguera vingut al cap com una il·luminació que ell també en té un de camp de golf... però per acabar: a la Tossa! Esperem que no passe d'ací a promoure la nefasta idea de construir-lo.

I igual que tots els sants tenen

vuitada, les fotos al facebook tenen comentaris en una espiral del deslligo i l'empalago que sol delatar les intencions amagades de l'autor. Les que ha deixat anar Jaume Antich, gerent de la mancomunitat de la Taula del Sénia, al costat de les imatges. Semblaria que hauríem d'entendre: Xeic, Marcelino, que no podia haver anat jo també? Això si deixem de banda la gràcia i l'espontaneïtat que exhibeixen.

Encara va donar més de si el viatge. Una foto per a la història consagra el moment de l'encaixada de mans que bateja amb el nom de

ve de la p gina anterior

Benicarló... una rotonda! No una biblioteca o un museu dedicat a les tasques, posem per cas, agrícoles o marineres, que també ens agermanen amb Saint Pol, no, una rotonda, *une rond point*. D'aquelles on nosaltres, mentre les construïm, indiquem "Embelliment de redona". I òbviament una rodona enmig d'unes sorts de carxoferes (mireu el fons de la imatge i, ja que esteu, mireu també el braç esquerre replegat de Marcelino i la caiguda del pantaló d'Arín). Ara fixeu-vos bé en l'estil de la rotonda, no sabem si la imatge que sortirà en b/n serà prou clara: té forma circular, més alta al centre, està coberta de pedretes i sembrada de rosers... Us recorda alguna cosa?

Però el millor, sense cap mena de dubte, la imatge que hauria de formar part de les exposicions permanents del MOMA a la secció del *kitch* (de la coentor més històrica) és la reproducció d'una carxofa grillada amb les banderetes

dels països agermanats. No ens ho diuen però ens temem que devia ser el *centro* de taula del restaurant on van dinar i un d'ells va voler immortalitzar al costat d'una finestra

que li pega més la llum. De segur que ja enteneu la nostra indignació i el motiu de la mala llet que destil·la el nostre últim comentari: la carxofa no és de la varietat benicarlanda!

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Amb aquesta calor apegalosa que fa que em té tot el dia amerat de suor ja comprendrà vosté que no em vinga massa de gust posar-me a colpejar les tecles de l'ordinador. Qualsevol tipus d'activitat física, per poc important que sembla, incrementa el meu malestar. Només trobo alleujament en l'aigua fresca, però com més bec, més suo, i com més suo més ganas tinc que s'acabe el món d'una punyetera vegada.

De tota manera m'he fet un pensament i, sí, alguna coseta m'agradaria comentar-li de la darrera Veu. Una altra portada, i en van més de tres-centes que les he comptades jo, dedicada al tema estel·lar de la merda en general. M'he llegit el tema amb professionalitat, sense cap entusiasme perquè ja sap com em carrega tot això dels abocadors i les depuradores. Sembla ser que una vegada més tot aquest personal que entre tots vam votar perquè ens governara ha tornat demostrar que les úniques previsions que els interessin són les del tarot la Luna, que habla, habla y no asierta ni una. A ells que els fot si l'abocador ja s'ha quedat obsolet en dos dies si no han tret ni un quinzet de la seua butxaca? Ara cal fer una incineradora. Tira, fot-li, que rutle la perra i a vore si se'ns enganxa alguna cosa. De tot el que contenen al seu reportatge permetam que destaque algunes expressions que m'han cridat l'atenció i que crec que resumeixen a la perfecció quina és la filosofia de tot aquest merder (mai millor dit). Fixe's bé: "Per a la construcció i gestió d'aquestes plantes es recorrerà a la iniciativa privada, ha assenyalat la consellera". I una altra: "En el cas dels residus industrials, Bonig ha assenyalat que 'ací entra la iniciativa privada' i la Generalitat només ho farà quan no hi haja oferta del sector privat encara que 'evidentment, la hi ha'". Aquest i

no altre és el quid de la qüestió. Privatitzem-ho tot. Fins i tot la merda.

Segueixo llegint: "Un taxista atropella quatre ciclistes". Atropella quatre ciclistes i fuig. Atropella quatre ciclistes, fuig i dóna positiu en les proves que demostren que ha pres drogues. No ho sé. Haguera pogut passar una desgràcia molt gran. Diuen que el detingut és un "baró" veí de Peníscola. Segons el DIEC, es tractaria d'un "Noble que, en la jerarquia dels títols nobiliaris, és de categoria inferior al vescomte". Això el faltava als peníscolans, un papa maleït i un baró drogat! Ja em perdonarà l'acudit dolent, no he pogut fer-hi més.

Més. "La tanca del Morrongo". L'Ajuntament intenta justificar en nota de premsa una cosa injustificable. Un jove va prendre mal amb una tanca que tothom es veu que sabia que hi havia pseudosoterrada a la platja del Morrongo. L'Ajuntament diu que va intentar treure-la per tots els mitjans i no va poder. El jove presenta una denúncia a la Guàrdia Civil i, au, hi vénen els bussejadors i resolt el problema. Una pregunta. O més

d'una: per què l'Ajuntament no va parlar abans amb la Guàrdia Civil per resoldre el problema? Hi ha algun responsable d'aquest empastre? Dimitirà algú? Quina coordinació hi ha entre l'Ajuntament i la Guàrdia Civil? Si mé no, estava senyalitzada la tanca? En fi, confiem que no ens coste molts de diners a tots els contribuents, perquè, com li he dit, els polítics, com no són d'ells, tant se'n fumen.

Interessant activitat musical realitzada entre el departament de Música de l'IES Joan Coromines i l'IVAS. Trobo que coses com aquestes no acaben de tindre el ressò popular que es mereixen. Enhorabona a tots.

He llegit també amb atenció l'article de Josep San Abdón sobre el món del periodisme. Tot està podrit. Vaig sentir l'altre dia per la ràdio un tertulià d'aquests que saben moltes coses de moltes coses i em va fer reflexionar quan va dir que no hi havia periòdics al servei de partits polítics, sinó que hi havia partits polítics al servei de periòdics.

Ja seguirem, senyora Garcia.

Ferrán Remolina tercer en el Campionat Autonòmic d'Aquatló i segon sub-23

text i foto VICENT FERRER

El benicarlando, Ferran Remolina Rallo, recentment fitxat pel club Triatlón Huracán València, uns dels millors clubs a nivell estatal, va participar diumenge passat 14 de juliol, en la platja del Port de Sagunt, en el Campionat Autonòmic d'Aquatló. En la prova van córrer 2.500 metres, van nadar 1.000 metres i van tornar a córrer 2.500 metres.

200 atletes van prendre l'eixida en la prova, entre els quals es trobaven el subcampionat d'Espanya de triatló elit Aguayo i un triatleta de categoria internacional convidat per l'organització de l'esdeveniment.

La prova es va iniciar a les 9.30 hores. En els primers 2.500 metres Remolina va entrar en onzena posició de la general per a, posteriorment, posar-se el capell i les ulleres i llençar-se els més ràpid possible a l'aigua, eixint d'aquesta en una excel·lent quarta posició, però en la tercera posició de la categoria absoluta. Va ser en l'últim tram de 2.500 metres que va consolidar la seua posició per a acabar finalment en la tercera posició en categoria absoluta per darrere de dos triatletes d'elit, segona posició en la seua categoria sub23 i campió autonòmic per equips amb el Club Triatlón Huracán València que, d'aquesta manera, es

converteix en el club revelació de la temporada, aconseguint els campionats autonòmics de duatló olímpic, triatló sprint i olímpic, i el recent aquatló.

PROU!

text

PACO DELCASTILLO i RODOLFO SERRANO

Ja està bé, home! Ja està bé! Ja fa massa dies, setmanes inclús, que el futur del nostre estimat CDB està pendent d'un fil i aquesta figura que l'amo d'aquest pamflet va fitxar per tal d'omplir aquesta pàgina només escriu de bajanades. Però la setmana passada ja se'n va passar tres pobles. Mireu si és graciós aquest recollidor professional de carabasses que va i il·lustra la pàgina amb una corda a punt de trencar-se. Ai! Què graciós! Serà aquesta la nova tendència del periodisme que li ensenyen allà on estudia? Però clar, com que fan tants d'anys que es passeja per les aules deu estar contínuament al dia. Vaja exemple! La sort que tenim és que això que escriu ho deu llegir poca gent perquè aquesta revista està clarament estigmatitzada, i l'exemple que dóna el tal Peris no haurà calat dins del grup d'estudiants universitaris del poble. Per no parlar del pare...ja se sap que els testos s'assemblen a les olles. Ja no vull parlar més d'aquesta mena de família Trapisonada que fan el ridícul allà on van.

Per això he agafat l'ordinador i ara mateix estic picant tecles amb una velocitat de vertigen perquè la cosa no va de broma. El que ens està passat és molt seriós. És tan seriós que no he tingut més remei que agafar les regnes d'aquesta secció per a posar una mica d'ordre. Què vol dir això de les cervesetes, el seitó i les putes?

Avui és dimecres disset per la nit. He apurat al màxim el temps per tal de vore si algú mou fitxa de veres i hi ha una solució definitiva i un desembossament de la situació de bloqueig actual. Però no hi ha manera. El que tinc clar és que el club no desapareixerà, que algú hi haurà que se'n pugui fer càrrec i puguem arribar a celebrar el centenari de l'entitat. Però hi ha massa coses i actituds que la meua doble condició d'aficionat i ex directiu no poden entendre per més que li pegue voltes al cap.

No entenc, no puc entendre de cap de les maneres que un president, escollit ara fa un any, amb tot el suport del món futbolístic local, que ha fet una gran temporada en tots el sentits, ara diga que porta els papers a l'ajuntament i se'n va cap a casa. Però què és això? No es pot sortir a la televisió disparant amb bala a tort i a dret, acusant a la nostra primera autoritat local d'una certa animadversió cal ap president per uns temes legals. O almenys no ho ha de fer qui parla en

representació del CDB, barrejant coses que no s'han de barrejar. No es poden fer cert tipus de suposicions. És que no sabem què és la mà esquerra? I clar, després de l'acció, ve la reacció. Un dels al·ludits, el regidor d'esports, ferit en el seu amor propi, torna a disparar amb bala i contesta les acusacions del president del club. L'altre s'empenya encara més i entrem en una dialèctica que ens porta a un carreró sense sortida per culpa d'un orgull mal entès on el primer perjudicat és el Club Deportivo Benicarló. Fins i tot, gràcies a les gestions de certes persones s'aconsegueixen unes bones condicions per a liquidar el deute que té el club a una entitat del poble i que l'ofega. Amb aquest assumpte en vies de solució, es produeix un escenari de trucades per ací, trucades per allà, ara si que vull, ara que no vull, ara m'ho pensaré, aquell m'ha dit blanc, jo m'he entès negre però en realitat m'he entès el que a mi m'interessa entendre...realment fastigós. L'espectacle ha estat lamentable. Mentrestant, els jugadors nerviosos perquè tota la carronya comarcal els està temptant. Em fico negre només de pensar-ho.

De moment l'equip està inscrit a la competició, però només el de Preferent. El Càlig serà el nostre filial. Jo tinc clar que la propera temporada tindrem futbol a Benicarló, però tots aquests que s'han dedicat a posar traves i entrebancs a un final satisfactori se'n podrien anar a la merda i no tornar mai més. Els que han estat jugant amb ambigüitats i continus dubtes que desapareguen del mapa. Els que ens han deixat a tots amb el cul a l'aire i l'ai al cor que es prenguen un laxant i purguen les males estones que ens han fet passar.

En canvi, a tots aquells que han perdut una part molt important del temps dedicat a les seues famílies intentant desbloquejar la situació, amb trucades, reunions, aplicacions de mòbils, correus electrònics i SMS, des d'aquesta pàgina tenen tota la meua consideració i respecte i que sàpiguen que sempre els estaré agraït. Ja sé que no és molt, però no puc oferir més. Perquè puc assegurar que ha hagut gent que ha treballat molt i ha vist com en qüestió de minuts s'ha passat de tindre-ho tot resolt a llançar el carro pel pedregar... la mateixa persona.

Ja acabo. Quan aquestes línies veuran la llum, segurament tot estarà més o menys clar i la setmana vinent algú els contarà el desenllaç -espero que amb final feliç- de tot plegat. Per la meua part ja he dit tot el que volia dir. Segons com vagen les coses... veurem...

La parella formada per Agustín Vinuesa i Paco Herrera vencedors del Torneig d'Estiu

text i foto VICENT FERRER

Agustín Vinuesa i Paco Herrera es van adjudicar el 1r Torneig d'Estiu Pàdel Indoor Benicarló, que s'ha vingut disputant durant els últims dies. La parella d'Alcalá de Xivert es va proclamar campiona, després de vèncer en la final als germans Carlos i José Rico. En tercer lloc va quedar el duo integrat per Javier Zapata i David Marmaña. La final de consolació va ser per a la parella formada per Oriol Guimerà i Óscar Seva.

VÍCTORIES D'ANA MOLINA I FERNANDO FERRER (CLUB NATACIÓ VILA-REAL) A LA XXI TRAVESSIA PENÍSCOLA-BENICARLÓ I V CAMPIONAT AIGÜES OBERTES

text i fotos CNB

Diumenge 14 de Juliol de 2013 es va disputar la tradicional travessia Peníscola-Benicarló que aquest any era l'edició 21 de l'actual època.

Aquest any, coincidint amb el 25é aniversari del club Natació Benicarló, la travessia tenia la consideració de Campionat Autonòmic d'Aigües Obertes de la Comunitat Valenciana, amb 2 proves: una llarga (7500 metres aprox), per a categoria sènior i màster, que coincidia amb la travessia pròpiament dita i una més curta (2500 metres), que s'iniciava a la platja de la caracola i que es corresponia amb el campionat autonòmic infantil, júnior i màster.

El pòdium final de la travessia va estar format a la categoria masculina per:

- 1º classificat: Fernando Ferrer, amb un temps de 1:52:18
- 2º classificat: José Luís Larrosa
- 3º classificat: Emilio Arroyo

El primer nedador masculí del CN Benicarló en arribar va ser Miguel Febrer (6a posició).

El pòdium de la categoria femenina el completaren:

- 1ª classificada: Ana Molina, amb un temps de 1:55:14
- 2ª classificada: Jennifer Nova
- 3ª classificada: Sara Marqués (CN Benicarló).

Sols abandonaren la prova 3 participants.

L'entrega dels trofeus, patrocinats per l'ajuntament de Peníscola, per als guanyadors masculí i femení de la prova, es va fer a la mateixa platja del morrongo de Benicarló per part del concejal d'esports de l'ajuntament de Benicarló, Sr. Joaquín Pérez, la dama del cnb, Sara Marqués (que un moment abans havia fet el tercer lloc a la travessia) i el president del CNB, Adolfo Saura.

Posteriorment, a les instal·lacions del Gran Hotel Peníscola, va tindre lloc el pertinent dinar commemoratiu.

S'ha d'agrair el suport entusiasta i la col·laboració de tots els membres de l'organització; dels jutges de la federació valenciana de natació; dels ajuntaments de Benicarló i Peníscola; dels patrons de les imprescindibles embarcacions de suport; dels piragüistes, del club GuruguKayak; del club Basiliscus; de la Confraria de pescadors de Benicarló; del Consorci Provincial de Bombers; de Creu Roja; de SAEPLA; de la Policia local; de la Capitania Marítima; de la Gerència de Ports; de Protecció civil i també dels diversos patrocinadors (Viajes el corte inglés, Gran hotel Peníscola, Parador de turismo, Caixa Benicarló, CocaCola-Dimarser, Colebega, Disbesa, Axa seguros-consultores Giménez y Bretó).

PRÒXIMES COMPETICIONS:

Campionat d'Espanya Júnior (València 8-20 de juliol).
Campionat d'Espanya Infantil (Pontevedra 23-26 de juliol).
24 hores de natació (Benicarló 20-21 de juliol).

Campionat d'Espanya de Motocròs

text i foto VICENT FERRER

Espectacular prova en el circuit benicarlando on Francisco Haro es va imposar en MX125 desbancant als seus rivals de Kawasaki.

En el circuit permanent de Benicarló es va disputar, dumenge de matí penúltima prova del Campionat d'Espanya de Motocròs MX. Molt d'ambient en el circuit per a veure en acció a les joves promeses del motor nacional, que no van decebre als afeccionats, atés que es van veure unes mànegues plenes de bon pilotatge, impressionants salts i alguna que altra caiguda, deguda a les ganes de victòria dels pilots.

En MX65 Oliver va ser el més regular, ja que primer va manar en la tanda de classificació i va acabar segon en la primera mànega, que va guanyar Tomás. En la segona Oliver va donar tot un espectacle i va invertir les posicions, guanyant per millors temps, amb quasi 41segons d'avantatge.

En MX 85 Gómez no ho va tenir tan fàcil, ja que d'eixida Mario Lucca va ser el millor en els entrenaments, però després en carrera va haver de cedir davant l'embranchida d'altres pilots, destacant Santín, que es va imposar en la primera mànega, amb Gómez tercer. En la mànega definitiva la carrera canvià, Gómez va eixir a per totes i després de dura lluita amb el seu rival va acabar per imposar-se amb 15 segons d'avantatge.

En l'última prova, MX Sub18, els que van pujar al podi van mantenir una lluita constant. Riera el primer en els entrenaments, però en la primera mànega Carlos Hernández els va sorprendre a tots, quedant Haro quart. En la mànega definitiva Haro ho va donar tot, la seua Yamaha semblava un coet i va acabar guanyant amb 15 segons d'avantatge. Va ser la carrera en la que es van veure els salts més espectaculars.

Al final es van lliurar els trofeus als tres primers classificats, amb l'assistència del regidor d'Esports, Joaquín Pérez Ollo i del president del Moto Club Benicarló, David Batalla. Indicar també que el club va posar a disposició de pilots i mecànics aigua a pressió per a netejar les màquines.

40 alumnes de l'Escola d'Estiu han visitat l'Ajuntament

text i fotos REDACCIÓ

Han visitat l'Ajuntament 40 alumnes de l'Escola d'Estiu per conèixer l'alcalde i les dependència municipals.

Els alumnes han aprofitat per preguntar-li a l'alcalde aspectes del seu treball diari i de l'actualitat de Benicarló i han pogut visitar el Saló Noble i el despatx d'Alcaldia.

